

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) v sprejema upravnništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon - številka 74.

Štev. 168.

V Ljubljani, v torek 25. julija 1899.

Letnik XXVII

Jugoslovanska agitacija.

Neki nepozvani dunajski dopisnik peštanskega „Pester Lloyd“ je že opetovano čutil potrebo, da merodajne faktorje opozori na »panslovansko gibanje« na jugu naše države ter v »pravi« luči pokaže avstrijskim državnikom razmere na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem. Dopisnik si je nataknil na krivi nos jako velika očala ter vidi na Štajerskem mej Slovenci hudo gibanje proti Nemcem. Dokaz mu je nemško-slovenska nižja gimnazija v Celju, katera po njegovi modri glavi nikakor ni opravičena, ker je mej 63. dež. poslanci samo 8 Slovencev. In še toliko bi jih ne sedelo v dež. zboru, ko ne bi bili klerikalci, kajti slovenska duhovščina jim pomaga do zmage. V štajerskem zboru sede Slovenci, ker še ne poznajo mejsebojnega boja, kakor v kranjskem dež. zboru razdor mej klerikalnimi in liberalnimi Slovenci Nemcem omogočuje obstanek. In navzlic temu Slovenci na Štajerskem ne napredujejo; ako prestopijo gotovo mejo, zgube se v nemškem valovju. Veleposestvo, industrija in trgovina so v nemških rokah, a Slovenci so Nemcem v obče navadni delavci. Tudi vinogradarstvo je v nemški posesti. Kar so Slovenci dosegli, zgodilo se je »umetnim« načinom za Pražaka s pomočjo grofa Hohenwarta, česar seveda mažarski dopisnik ne odobruje. Pač pa bi ga veselilo, ko bi vsi Slovenci bili nemški slugi ter se odpovedali vsemu pravu do obstanka. Zato se zanaša na znani binkoštni program nemške opozicije.

Ta peresni junak pravi dalje: »Z nemškega in tembolj s skupnega državnega stališča je želeto, da Slovenci ostanejo v sedanjem skromnem položaju, ker tako bode mogoče na Štajerskem preprečiti pretečo velikoslovensko agitacijo iz Ljubljane«.

Kar velja za Štajersko, veli dopisnik, to velja tudi za Koroško.

Ker hočemo prilično še govoriti o jugoslovanski agitaciji, navedemo danes ob kratkem, kar piše o tem „Hrvatska Domovina“.

Takozvana »jugoslovanska agitacija« ne da mirno spati izvestni gospodi na Dunaju in v Pešti. In kaj je ta agitacija? Bujenje narodne zavesti med Slovenci in Hrvati, kateri zahtevajo najelementarnejša svoja prava. In te naravne zahteve vznemirjajo živce Nemcem, Italijanom in Mažarom. In ker sami niso še zadovoljni s svojim zatiranjem, zahtevajo tudi od vlade izvanrednih sredstev. Kakor da bi Slovenci in Hrvatje kar plavali v vladni milosti in bi se morali samo vladi še zahvaliti, da žive!! Res je, da se širi narodna zavest mej Hrvati in Slovenci, toda ne s pomočjo vlade. Ako je Pražak Slovencem dovolil nekaj pravic v javnih uradih, zgodilo se je, ker so Slovenci ta prava zahtevali. Isto tako so Slovenci dosegli mrvico glede gimnazije v Celju vsled neprestanih prošelj in zahtev. Slovenci se sploh bore le proti sedanjemu krivičnemu stanju, proti zatiranju. Ako dopisnik to opravičeno borbo za ustavne pravice imenuje »agitacijo«, prosto mu, nas zato ne boli glava. Slovenci imamo pravico, da živimo, četudi to vznemirja gospodo na Dunaju in v Pešti.

Naravnost smešno pa je, kar dopisnik piše glede slovenskih poslancev v štajerskem dež. zboru. On pravi, da na Štajerskem ni Slovencev, ker imajo le osem poslancev v kmečkih občinah. S tem sam sebe bije po zobeh, ker priporoča novo krivico, da se vzdrži stara krivica. Da imajo Slovenci na Štajerskem le osem dež. poslancev, temu je kriv volilni red, ki so ga skovali Nemci. Po številu prebivalstva bi morali Slovenci na Štajerskem imeti najmanj dvajset dež. poslancev. Zato pa se Slovenci bore na življenje in smrt za

svoj obstanek proti nemški birokraciji in kapitalizmu. Slovenci in Hrvatje na Jugu hočejo stati na svojih nogah v vsakem pogledu. Toda Nemci in Italijani jim očitajo podrejenost in slabost, predbacivajo jim revščino, katero pa so največ ravno Nemci in Italijani zakrivali. In to je brutalno.

Pritrujemo pa mažarskemu listu, da razpor mej kranjskimi Slovenci omogočuje nemški vpliv ter omejuje izdatno pomoč iz središča izvenkranjskim Slovincem. A ta nauk velja oni liberalni kliki slovenski, ki se je udinjala baronu Schweglu ter služi liberalni ideji na škodo celokupnega naroda slovenskega.

Občni zbor „katoliškega tiskovnega društva“

v četrtek, dne 20. julija 1899.

(Poročilo tajnikovo.)

(Dalje.)

3. Ne sicer izdalo in založilo, pač pa je naše društvo v lastni tiskarni od zadnjega občnega zbora natisniti dalo naslednja večja dela tuje zaloge:

a) »Velikega katekizma« v II. izdaji smo natisnili 15.000 izvodov, Srednjega pa v III. in IV. izdaji 40.000 izvodov. Prodajalnica tiskovnega društva, Kopitarjeve ulice št. 2 oskrbuje prodajo katekizma po posebni s preč. kn. in škof. ordinarijatom dogovorjeni pogodbi.

b) »Zgodovina slovenskega slova.« IV. del. Spisal prof. dr. Karol Glaser. Izdala in založila »Slovenska Matica«. 1898. 3200 izvodov.

c) Dr. W. Kramer, »Apostolski dušni pastir«. Po naročilu in na stroške premil. gosp. Antona Bonaventure, kneza in škofa ljubljanskega izdal s pomočjo duh. bratov dr. Fr. Lampè. 1500 izvodov.

LISTEK.

Rendez-vous.

(Spisal Alojzij Benda.)

(Dalje.)

»Navdušenost, kam bi me skoro zapeljala! Kako sem razmišljen!...«

(Veliki možje so baje zelo razmišljeni.)

»Kako naj se podpišem? Jurij Mrhar? Bah! To je preprozajčno... Kako bi bil starišem hvalen, ko bi me dali krstiti za Emila, Dušana, Srečka ali bodisi kakorkoli že!... Le Jurij ne!«

Pesnik Jurij Mrhar se je popraskal za desnimi ušesom.

»Pa se podpišem s pesniškim psevdonimom — Bogdan Bogdanovič pl. Zagorski...«

Pomočil je pero v črnilo.

»Torej: Tvoj iskreni, nepoznani oboževatelj Bogdan Bogdanovič pl. Zagorski.«

»To bi bilo gotovo. Hvala muzam!... In... in... kako bova se — spoznala. — Videl sem jo samo enkrat, ona mene morebiti niti enkrat prav dobro ne. Fatalno... P. S. Znamenje: rudeča roža v desnici.« — Tako! Sedaj pa naslov.«

Vzel je iz žepa rudečo bilježnico z zlatim robom. V njej naslova ni bilo.

»Saj sem ga še tisti večer nekam skrbno hranil. Pa kam? Morebiti v Heineja.«

Pregledal je natančno vsak list Heinejevih pesmij.

»Tudi tu ga ni...«

Po dolgem iskanju in brskanju med zaprašenimi, oguljenimi knjigami, med lističi in zaležanimi akti iz odvetniške pisarne je naposled našel naslov v majhnem žepu starega telovnika.

Okoli polujednajste ure je pilepil pesnik pl. Zagorski znamko za tri novčiče na parfimirano pismo rudeče barve, ki je pa nekoliko obledela radi prevročih poljubov...

Naslonil se je na okno ter pogledal gori po ulicah. Medle plinove luči so nemirno trepetale, na belih zidovih so se gibale fantastične sence. Nekje v podstrešju je zamijavkala mačka, da se je Jurij Mrhar stresel... Zaprl je okno.

»Oh! Kako mi je zaigralo srce. ko sem jo srečal. — Lavrič jo je poznal... Ljubko se je nama nasmejala, ko sva jo pozdravila... In dal mi je njen naslov. Prava perzoničkovana proza, ta Lavrič!... On jo pozna, občuje včasih z njo in vendar...«

Jurij, pesnik s plemenitim psevdonimom, je razmišljeval dolgo v noč. Prihajale so mu v spomin vse one, katerim bi radovoljno posvetil vse duševne moči, ko bi našle njegove pesmi v njih svoj vsaj majhen odmev. Koliko sonetnih vencev, koliko gazelic, kancon, od, elegij je že zložil in zapisal v — bilježnico, pa nobena deva se ga ni usmilila!... Postal je melanholičen sanjač. — Peval je o blede luni, neusmiljeni ljubici, o kruti, neizprosljivi usodi, o bedi človeški, o rešiteljici — smrti; prenapolnil je vredniške koše slovenskih listov s proizvodi svojega melanholično razpoloženega duha. Jezil se je, da ga svet noče spoznati, a tolažil se je s tem, da se tudi drugim ni godilo bolje.

»Svet... sama nevoščljivost!... Bojé se te in te — zametujejo... Ha-ha-ha! — In po smrti? — Stavijo ti spomenike, ... prirejajo „besede“ tebi v čast... časte te in slavé te.«

Vstal je in začel počasi korakati v ritmu pustega spondeja po svoji tesni sobici, oskrbljeni z vsem komfortom, ki ga potrebuje nepoznan pesnik slovenski...

Zopet je odprl precej nizko okno, da bi se navžil svežega zraka. Zaslišalo se je rožljanje sa

č) »Dva pastirska lista« in nekoliko o dogodkih v Lurdu, daroval za pirhe svojim vernikom Anton Bonaventura, škof ljubljanski v 30.000 izvodih.

d) Janez Flisova »Večna molitev« III. natis v 6000 izvodih. Pripravlja se pa že IV. natis.

e) »Pomladni Glasi,« posvečeni slov. mladini. IX. zvezek. Uredil Anton Ratajec. 1200 izvodov.

f) »Drobtinice«. XXX. letnik. Izdala katol. družba za Kranjsko. Uredil dr. Fr. Lampe 1000 izvodov.

g) »Božja pot Marije pomočnice na Brezjah. Spisal dr. Jožef Gruden, založilo cerkveno predstojništvo. 5000 izvodov.

h) »Vodilo otrokom Marijinim«. Spisal in založil Fr. Bleiweis, prednik Marijine družbe v Škofji Loki. 5000 odtisov.

i) »Pobožni otrok.« Vsakdanje molitve in pesmi. Spisal J. S., katehet. Založila »Narodna šola.« 3000 izvodov.

j) T. Zupanov »Naš cesar Fran Josip I.« 1. natis v 20.000, 2. popravljeni in pomnoženi natis 5000 izvodov, založila družba sv. Cirila in Metoda.

k) »† Cesarica Elizabeta.« V spomin na preblago vladarico avstrijsko povodom Nje žalostne smrti slovenski mladini sestavil Jakob Dimnik, učitelj v Ljubljani, založil Jan. Giontini, 1. natis 2000, 2. natis 1500 izvodov.

l) »Dejanje sv. Detinstva.« V poduk malim in odrasčnim. Sestavil stolni dekan Andrej Zamejic. XIX. zvezek v 7500 izvodih.

m) »Venček Mariji.« Napevi za Marijino družbo. Prvi zvezek. Založil P. Angelik Hribar O. M. Založil frančiškanski samostan v Ljubljani.

n) Marijanišče. Ljubljansko deško sirotišče. Ponatis iz »Drobtinice«. 10.000 izvodov.

o) »Katoliško društvo detoljubov« je minulega leta v naši tiskarni na svetlo dalo te-le spise: Iz zbirke: »Kakot je ime?« IV. snopič: Sv. Frančišek Saleški (3000 izvodov) in I. snopič Sv. Anton Padovanski v 2 izdaji (2000 izvodov). — Ali znaš? Zbirka krščanskih resnic in molitev, ki naj bi jih vsak kristjan znal na pamet. 9. natis, 10.000 izvodov. — Dobra spoved. Nauki in molitve za vredni prejem zakramenta sv. pokore, 3. natis, 3000 izvodov. — Molimo ali najpotrebnejši nauki o molitvi. I. Kako? 5000 odtiskov. — Mala zakladnica v tretji izdaji v 5000 izvodih.

p) r) »Catalogus cleri« in »Directorium« ljubljanske škofije za l. 1899.

s) Razun tega so se tiskali v naši tiskarni še časniki: »Slovenec«, »Domoljub«, »Domin Svet«, »Katoliški Obzornik«, »Glasnik«, »Vrtec« z »Angeljčkom«, »Krščanski detoljub« ter »Ljubljanski škofijski list« z »Zgodovinskim Zbornikom«.

Natisnilo se je dalje več raznih razgled-

nic, med drugim ličnih razglednic z ljubljanskimi cerkvami, raznih cenikov ter drugih potrebnih tiskovin gg. trgovcem in obrtnikom.

Za častna naročila se zahvaljujemo vsem cenjenim naročnikom, posebej se preč. kn. in škof. ordinarijatu, slavnemu deželnemu odboru, slavni Ljudski posojilnici, slavni Zvezi gospodarskih društev in raznim drugim društvom in zasebnikom. (Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 25. julija.

Kaj je s preosnovno služabniških plač?

Na to vprašanje, ki se že vleče ko morska kača brez vsake nade na konečno rešitev, odgovarjajo sedaj nekateri dunajski listi, da je v najbližjem času pričakovati nove cesarske naredbe na podlagi § 14., s katero se začasno uravnajo služabniške plače v smislu znane predloge, ki sta jo načelno odobrili svojedobno obe državni zbornici. S 1. avgustom, pravijo ta poročila, stopi ta naredba v veljavo in ostane v veljavi tako dolgo, dokler državni zbor definitivno ne odobri omenjene vladne predloge. To poročilo se vjema z ono vestjo, glasom katere je grof Thun zagotovil poslanca dr. Kapfererja in Foerga, da bo v najkrajšem času rešil to zadevo ugodno za državne služabnike. No, prezgodaj gotovo ne bo in vlada se sedaj tudi več ne more izgovarjati, da nima na razpolago potrebnih sredstev.

Časniški kolek, ta veliki »pospeševatelj« ljudske izobrazbe, je še vedno v vrsti bremen, ki tlačijo posebno nižje ljudstvo. Vlada je že opetovano obljubila, da bo čim preje odpravila ta starokopitni davek, gotovo pa tedaj, ko najde pokritje za primanjkljaj, ki se bo pokazal državni blagajni vsled odprave časniškega koleka. Sedaj se je odprl državni blagajni nov in znaten vir dohodkov, ki ne bodo pokrili samo stroškov za regulacijo uradniških in služabniških plač, marveč bo še ostala znatna svota za druge državne potrebe in bi se toraj iz tega preostanka igraje pokrili tisti tisočaki, ki jih donša državi časniški kolek. Izgovor glede pokritja primanjkljaja je postal toraj sedaj popolno jalov in nima vlada niti najmanjšega vzroka še nadalje protiviti se opravičeni zahtevi. Paragraf 14 naj pa pokaže, da ne zna samo nakladati nova bremena, marveč tudi lajšati jih, kadar to zahteva nujna potreba.

Rusija in razkralj Milan. Gonja, ki jo je vprizoril Milan s svojimi pomagači proti voditeljem radikalne stranke in proti srbskim radikalcem sploh, je vznevoljila v obilni meri tudi ruske vladne kroge, ki so dosedaj več ali manj še simpatizovali z Milanom. Dospeli so sedaj do prepričanja, da je razkralj res sam vprizoril in najel zloglasni »atentat«, da ima nekaj povoda za svoje nasilno postopanje. Prvi korak, ki ga stori Rusija v tem oziru, bo obstal v tem, da se pretrga z Srbijo vsaka diplomatska zveza, dokler bo bival Milan v Belgradu. »Gračdanin« piše v tem oziru: Rusija mora odločno pokazati, da obsoja vse, kar se zdaj godi v Srbiji, in mora to kraljestvo prepustiti lastni usodi, kajti zastopnikom

Prijel je za svinčnik, ga nekaj časa sukal in sukal, grizel oguljeni konec, štel na prste, rahlo udarjal z ного ob tla — in kmalu sta bila napisana na belem zidu poleg okna dva lepa — distiha brez cezur in diarez, satira na one — častnike... Notiral si jo je tudi z novim klaps-pere-som v rudečo bilježnico z zlatim robom.

Čez pol ure je zlezal Jurij Mrhar pod odejo, se par minut premetaval, da je postelja nevoljno škripala, potem pa začel prav prozajično — smrčati...

Luna je pokukala skozi nizko okno; menda bi rada zopet enkrat videla moža, ki jo opeva v tako vznesenih verzih. Bledi žarki so se poigravali nekaj časa z njegovimi kodri, potem pa se razprostrli po sobi.

Nad pl. Zagorskega posteljo je visela majhna podoba Prešernova, sliki Goethe-ja in Schiller-ja iz »Weltblatt-a«, tik nad glavo pa podoba svetozaljskega Heine-ja v pozlačenem okvirju. Na majhni mizici je ležal Prešeren iz leta 1866, Goethejev roman »Leiden des jungen Werthers« v dvanajstskrajcarski izdaji Reclamovi, nekaj zaprašenih aktov in načedkanih papirčkov...

(Dalje prih.)

Rusije v Srbiji je nemogoče biti pričam nasilstva Milanovega, ne da bi grešili zoper svojo čast in dostojanstvo. Najboljše je toraj, da se takoj pretrga vsaka zveza s Srbijo. — Jdnakih mislij je baje tudi že Nemčija, le o naši državi listi dosedaj v tem oziru še ničesar ne sporočajo. Naj bi tudi te dve posnemali ruski zgled, ker le na ta način bo mogoče osvoboditi Srbijo Milanovega nasilstva. In res poroča »Novoje Vremja«, da se je srbska vlada ustrašila nekoliko že same grožnje. Govori se namreč, da je vlada voljna pod nekimi pogoji osvoboditi Pašića in Tausanovića, katerih pa dosedaj še ni mogla pregovoriti. Brez energičnega postopanja se ne bo umaknil Milan iz Srbije.

Kitajsko-japonska zveza? Čim bolj tekmujejo mej seboj razne evropske velesile, kako bi pomnožile svoj vpliv v vzhodni Aziji, tem bolj so v strahu Kitajci, ki so jeli sedaj uvidevati, da se godi vse to vendar le na račun Kitaja, ki se kakor lisica pred ježem čim dalje bolj odmikuje proti severu in zahodu in mirno gleda, kako se polagoma laste nje zemlje Rusi, Angleži, Francozi in v zadnjem času celo Italijani, ter si s tem pridobivajo novih, več ali manj za Kitajce usodnih pravic. Kitajska vlada je vsled tega dospela sedaj do prepričanja, da tako vendarle ne more iti dalje in da se treba odločno postaviti po robu; samih svaril in opominjevanj se ne boje niti strahopetni Italijani. Toda Kitajska je sama preslabotna, da bi mogla biti kos tej svoji nalogi, in sklenila je zvezati se s sosednjimi mogočnimi Japonci, ki so baš letos postali člani kulturne države ter si tudi pri evropskih državah pridobili mnogo na dose-danjem ugledu. Skupno z Japonci bi se toraj Kitajci lažje postavili za svoje pravice. In res se poroča iz Pekinga, da sta se podala 8. t. m. dva kitajska komisarja v Tokio, da posredujeta v tej zadevi. Toda Japonci dosedaj še niso nič kaj prijazni temu načrtu in se splošno sodi, da ne bodo radi vezali si rok za svojo bodočnost.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 25. julija.

(Presvetli cesar) je od zadnje bolezni zopet toliko okreval, da se more izprehajati pod milim nebom ter hoditi na kratke love. Upajmo, da preljubljeni vladar popolnem okreva.

(Osebnosti.) Župnik in dekanatski upravitelj v Malem Lošnju, dr. A. Grškovič, je imenovan kanonikom na Krku. — Prorektor tržaške bolnice, dr. S. Pertot, je iz zdravstvenih ozirov stopil v pokoj. Celó »Piccolo« mora slovenskemu rojaku priznati velike zasluge, ki si jih je pridobil tekom 27 let. — Slavni hrvaški kipar, Ivan Rendič, se preseli iz Trsta v Zagreb, ker ne more prenašati brezozirnega fanatizma tržaških Italijanov. — Azistent v tukajšnji porodišnici, dr. O. Krajec, je imenovan sanitetnim asistentom v statusu pol. oblastev na Kranjskem.

(Petindvajsetletnice) bodo praznovali sošolci-mašniki, posvečeni leta 1874, dne 8. avgusta na Goričici pri Domžalah, in sicer naslednji p. n. gg.: P. Hugolin Sattner, mestni župnik v Ljubljani; P. Romuald Jereb; P. Deodat Šušteršič; dr. J. Svetina, c. kr. profesor veronauka v Ljubljani; Ferdinand Premru, c. in kr. vojni kurat v Gradcu; M. Kolar, župnik pri D. M. v Polji; Jožef Rome, župnik v Podzemlju; A. Šimenec, župnik v Št. Lorencu; A. Pipan, župnik na Polici; Jakob Strupi, beneficijar na Goričici; M. Šarabon, katehet v Ljubljani; L. Škufca, župnik v Blagovici. Šest sošolcev-mašnikov pa je že umrlo.

(Premogokop v Št. Janžu.) Od zanesljive strani se nam poroča, da se snuje neki nemški konsorcij, ki skuša v svoje roke dobiti bogati šentjanski premogokop. Če se to zgodi, dobimo gotovo nemško naselbino v središče slovenske zemlje, a dobiček pojde v nemške žepe. Ali res ni toliko podjetnih domačih mož, da bi kupili ta premogokop? Ker bode naloženi kapital nesel nenavadne obresti, ne bilo bi neumestno, ko bi dežela sama kupila ta naravni zaklad, ako že ni drugih domačih podjetnikov. Premog je baje najboljše vrste in v toliki množini, da zadošča za več ko 100 let, ko bi ga na leto zvozili po 20.000 vagonov à 10 ton. Ganite se toraj petični možje, da nam tujci ne odneso dobička!

(Kmetijska družba kranjska.) Z dežele se nam piše: Nerazumljivo se mi zdi, kako da je gospod

belj, tanek žvenket vojaških ostrog, robate, kričavo hripave besede častnikov.

»Poročnik Heller je povsod zmagovit.«

»Te malomestne neumne goske! Ha-ha-ha! Heller je interesantna prikazen, poetično-trčen čudak, in vse, karkoli nosi korset, je že spravil ob — um...«

Častniki so se hrupno nasmejali tej duhovitej šali.

»Pri Krsnikovi Vidi pa se je opekel. — To vam je punica! Brdka, krasna, divna, hm! E, seveda brez denarja. A, kaj dé to Hellerju!... Kajti — —«

Pl. Zagorski se je nagnil čez okno ter poslušal.

»Kaj govore te robate duše? O Vidi? — Nevarni tekmeči! Sabljat pa se ne bom šel, ne, ne... Kaj bi rekla domovina, ko bi — ko bi me morebiti... izgubila... Ne, ne!«

Hrupno govorjenje, žvenket in rožljanje sabelj se je zmiraj bolj oddaljevalo, naposled pa vtihnulo.

»Kako bom triumfiral, ko jim odpeljem pred — nosom lepo Vido!...«

predsednik Murnik sam predlagal, naj občni zbor gospoda Frančiška Povšeta voli per acclamationem za podpredsednika. Seveda so bili vsi navzoči za g. Povšeta, naj bi bil g. ces. svetnik Murnik to predlagal ali ne. Vprašam le, zakaj je on to predlagal? V spomin naj pokličem gg. članom dogodek v mestni hiši ljubljanski. Pred dvema ali tremi leti je bilo treba voliti predsednika kmetijskih družbi. Eden izmed zborovalcev predlaga, naj se g. Murnik voli per acclamationem za predsednika. G. svetnik pa je tedaj takoj izjavil, da taka volitev ni pravilna in se lahko ovrže. Kako pa da g. svetnik zadnjič ni tega vedel? Ali nas je hotel že s tem na led speljati? Čudni so ti liberalci, res smešni! Kakor zadnjič, tako smo še vselej volili in volitve so bile veljavne. Saj dr. J. Tavčar jim ni prišel ugovarjat. Ali ni bil toraj s takim postopanjem g. svetnik nedosleden? Če ni bila zadnja volitev pravilna in veljavna, tedaj iz tega sledi, da še nobena volitev ni bila pravilna in g. predsednik sam je „per abusum“ predsednik že toliko let! — G. dr. Janez Tavčar je klical, da »meznarija« ne smejo voliti. Krepko mu je pritrjeval g. P. Pogačnik. Kedo pa jim more jemati volilno pravico, če so cerkveniki tudi udje kmetijske družbe? Saj imajo cerkveniki skoro povsod kako zemljišče v prevžitek. Zakaj pa jih je odbor vsprejel mej ude? Če pa že hočeta ta dva gospoda, da cerkvenikov ne bode na zborovanje kmet. družbe, tedaj naj jim v svoji mogočnosti in modrosti preskrbita izplačilno polo, s katero bodo hodili mesečno h kaki blagajni po kebre in — ne bo se jim treba drenjati pri zborovanju kmetijske družbe. Bilo je pa pri tem zborovanju poleg zares žalostnega prizora tudi nekaj zabavnega. V visokem poletju smo. V tem času največ grabelj polomimo in potrebujemo. Pri zborovanju je menda eden tudi »grablje« prodajal. Pričujoči kmetovalci so se pa ravno tega najbolj branili. Izmed vseh vsklikov so bili še najkrepkejši oni: »Grablje vën, grablje vën!« Tako je bilo poleg žalnega prizora tudi nekaj za »špas« in smeh! Kdo vé, ali je dotičnik kaj ponosen na grablje?

(Iz Št. Vida nad Ljubljano.) Sklicuje se na tiskovni zakon zahtevam z ozirom na notico Vasega lista: „Iz Št. Vida nad Ljubljano“ od dne 19. t. m., da sprejmete sledeči popravek: 1. Ni res, da sem s svojim sinom „napadel“ g. kapelana zaradi občnega zbora c. kr. kmet. družbe. Res pa je, da sva se slučajno srečala z njim, ko se je vračal iz Ljubljane, in je sam prišel pripovedovati o omenjenem zboru, ter da sem mu na to jaz očital, da je za mojim hrbtom agitiral, dasi sva prijatelja. 2. Ni res, da sem se „iznebil“ izjave, da morajo mene kmetje priti prositi, ali smejo iti na občni zbor c. kr. kmetijske družbe. 3. Ni res, da sem šel z ljubljanskega kolodvora v Šiško našim kmetom nasproti, da bi jih vrnil. Res pa je, da sem jih slučajno srečal, ko sem šel k svojemu zdravniku dr. Stergerju, ki stanuje v Zormanovi hiši, in da sem še le od njih zvedel o vsej agitaciji. 5. Ni res, da sem dejal, da je klerikalna stranka manj vredna, kot Lenarčičev čevlj. Res pa je, da sem izjavil, da dosedanje delovanje novih kandidatov klerikalne stranke kot kmetijskih veščakov ne odvaga Lenarčičevega čevlja. 6. Ni res, da me je slepa liberalna oholost privedla do izjave, da ne sprejemem mandata od klerikalne stranke. Res pa je, da sem to storil iz prepričanja, da je vsak nastop politične stranke v nepolitični družbi neumesten. — Št. Vid pri Ljubljani, dne 24. julija 1899. — J. Žirovnik, nadučitelj. — Dostavek uredništva: Ta popravek v bistvu vse potrjuje, kar je trdil naš šentviški dopisnik, in to smo hoteli pibiti.

(Cesarja Franca Jožefa I. mestna višja deklška šola) je sklenila dne 15. t. m. slovesno svoje tretje šolsko leto in sicer z jako povoljnimi uspehi. Po skupni zahvalni službi božji je razdelil ravnatelj gojenkam izpričevala in s primernim nagovorom odpustil tretjeletnice z zavoda. V imenu svojih tovarišic se je poslovila gdca S. Derčeva od zavoda ter zahvalila ravnatelja in učiteljestvo za skrbno vodstvo in izobrazbo, zagotavljajoč, da se bodo sedaj odhajajoče gojenke vedno s hvaležnostjo in ponosom spominjale tega svojega izobraževališča. — Zavod je štel v treh letnikih 67 gojenk in sicer deloma iz Ljubljane, deloma sploh iz Kranjske in drugih slovenskih pokrajin. — Med temi jih je uživalo 13 Jos. Gorupove

ustanove. — Obvezni učni predmeti so bili: veronauk, slovenski jezik in slovstvo, nemški jezik in slovstvo, francoščina, zgodovina, zemljepis, matematika, fizika, prirodopis, risanje, vzgojslovje (v II. in III. letniku), gospodinjstvo (v III. letniku), ženska ročna dela; — prostovoljni pa: laščina (v dveh tečajih), petje, lepomisje, telovadba, stenografija. — Podučevalo je vse te predmete poleg treh učiteljic 12 (večinoma srednješolskih) učiteljev in eden zdravnik. — Zavod je dokaj dobro oskrbljen z raznimi učnimi zbirkami in precejšnjo knjižnico slovenskih, hrvatskih, nemških in tudi francoskih knjig. Med darovatelji preteklega šolskega leta se naj posebno omeni slavni češki potovalec dr. E. Holub, ki je poslal šoli lepo število dragocenih prirodnin, nadalje gosp. Ferd. Schulz, gdca voditeljica E. Gusl i dr. — Ob vseh dinastičnopatriotičnih praznikih se je udeleževal zavod skupne službe božje; tako se je tudi začelo šolsko leto in končalo vsako polletje s skupno sv. mašo. Trikrat so imele gojenke tudi skupno sv. izpoved in obhajilo. Vpisovanje gojenk za prihodnje šolsko leto bode dne 15., 16. in 17. sept. vsak dan od 10.—12. ure dopoldne. — Med počitnicami pa daje vsa natančnejša pojasnila le pismeno začasni ravnatelj dr. Lovro Požar.

(Veliko poverjenje) na tržaškem magistratu je že stara stvar, a italijanska gospoda je molčala. Dve leti je že minolo, ko je bivši uradnik pri mestni blagajni, neki Millatovich, odnesel okoli 24.000 gld. Tri mesece je že, odkar je župan stvar naznanil državnemu pravdnistvu, a mestnim očetom se menda še sanjalo ni o tem. Poverjenja občinskega denarja pri italijanskih občinah so na dnevnem redu. Ali je to nova italijanska bolezen?

(Podaljšanje roka za izročitev in oddajo izkaza glede rentnine.) Na finančno ministerstvo so prišle večkrat pritožbe, da dosedaj za izročitev in oddajo izkaza glede rentnine od obresti hranilnih vlog dovoljeni rokovi, kateri so redno z 31. julijem oziroma 31. januarjem sledečega leta končali, ne zadostujejo dejanskim razmeram in posebno pa, da se drugega (oziroma celotnega) roka glede na to, da se računski sklepi navadno še le pozneje izgotovijo, sploh ni ali pa le težko držati mogoče. Da se tem pritožbam, katere niso popolnoma neopravičene, kolikor mogoče ustreže, na merava finančno ministerstvo od sedaj naprej rok za izročitev in oddajo izkaza glede rentnine, katera se odtegne za drugo polovico koledarskega leta, podaljšati splošno do 14. aprila drugega leta in slično za prvo polovico leta dovoliti rok do 14. oktobra. Ravno tako se bo za one slučaje, v katerih se želijo in se tudi dovolijo za oddajo in obračun celoletni rokovi, določil rok s 14. aprilom. S tem, da se ti rokovi podaljšajo, se pa prav nič ne izpremeni večjim zavodom naložena dolžnost, da vplačajo najpozneje do 31. decembra vsakega leta na račun znesek po izmeri rentnine, ki se je za dotično prvo polovico leta oddala. Finančno ministerstvo namera namreč, da se boljše vspehi vplačitve pro currenti, kateri so dosedaj gotovi radi večkrat zakasnenih vplačitev na račun precej neugodni, od sedaj naprej zavodom, kateri pridejo v poštev, naznaniti, da izgube brez ovinka takoj podeljene ugodnosti, če se zagreše s tem, da prekoračijo končne obračunske rokove, ali pa če ne vplačajo, kakor je omenjeno, na račun najpozneje do 31. decembra pri dotični državni blagajni v gotovini. Temu primerno bodo davčne oblasti najnatančnejše nadzorovale te okoliščine, in če se primerijo kakovi zadržki, takoj poročale predstojnemu finančnemu oblastvu, da se potrebno ukrene. V prid enoličnosti in sličnosti podaljša finančno ministerstvo brez pomisleka tudi onim v § 83 II. navedenim obče koristnim podjetjem in združbam, katerim so se dovolile že olajšane omenjene vrste, rok za oddajo in obračun glede rentnine od vloženih obresti do 14. oktobra oziroma 14. aprila drugega leta po zgoraj naznačenih pogojih.

(Nove društvo.) Primorski gg. duhovniki so osnovali društvo »Zbor svečnikov sv. Pavla« s sedežem v Trstu. Namen društva je: Združevanje duhovnikov v obrambo stanovskih koristij, medsebojna duševna in gmotna podpora, skupno delovanje v prosep sv. cerkve in poverjenega jim ljudstva. Pravila je tržaško namestništvo že odobrilo. Dne 18. t. m. se je vršilo na Kozini prvo

zborovanje. V odbor so bili izvoljeni: Dr. A. Požar, načelnik; Fr. Stefanutti in M. Škrbec, namestnika; S. Frulić in Jos. Habot, tajnika; Ivan Slavec, blagajnik; A. Stemberger, nadzornik; Fr. Bukovec, Jos. Grašič in Jos. Knavs, razsodniki.

(Slovensko umetniško društvo) je imelo v nedeljo v »Narodnem domu« prvi redni občni zbor. V odbor so bili voljeni: Prof. Franke, načelnik; arhitekt Duffé, namestnik; ravnatelj Gerbić, blagajnik; učitelj Gangl, tajnik; akad. slikar Al. Šubic, arhivar; V. Holc, odbornik; akad. slikar Jakopič in akad. kipar Zajec, namestnika.

(Nesreče.) Minoli petek je v Savinji poleg Zidanega mosta vtonil višji želez. sprevodnik Flucher. Šel se je kopat in prijel ga je krč. — Dne 18. t. m. je 72letna Helena Petrič v Radečah pala po stopnjicah in bila takoj mrtva.

* * *

(V šoli.) Učitelj: „Koliko ur ima dan?“ — Učenec: „Petindvajset.“ — Učitelj: „Kaj, petindvajset? Kje pa si tolišal?“ — Učenec: „Saj ste rekli, da je sedaj dan že eno uro daljši.“ — Učitelj: „Zakaj pa si hrast zasadil na vrtu?“ — Janez: „Prepričati se hočem, ali res hrast doživi tisoč let, kakor ste rekli v šoli.“

Društva.

(Zdravniška zbornica kranjska) ima sejo dne 4. avgusta t. l. ob 5¹/₂ uri popoldne v zborničnih prostorih. Dnevni red: 1. Naznanila predsedništva. 2. O zdravniškem honorarju v izvanrednih kazensko sodnijskih slučajih. (Poročevalec dr. E. Bock) 3. O honorarju za zdravniško preiskavanje pri tako zvanem ljudskem varovanju društva »Allianz«. (Poroč. dr. Alfr. Valenta pl. Marchthurn.) 4. Odgovor na vprašanje deželnega odbora kranjskega glede jednotne vreditve zdravniškega honorara v zdravstvenem okrožju pri izvrševanju privatne prakse v smislu sklepa visokega deželnega odbora kranjskega. (Poročevalec dr. A. Arko.) 5. O načrtu pogodbe blagajniškega zdravnika za okrajno bolniško blagajno ljubljansko. (Poročevalec dr. Gregorič.) 6. Slučajni predlogi.

(V korist dr. Fr. Prešernovemu spomeniku) bode veselica v nedeljo 30. julija t. l. na vrtu gostilne »pri Vrbaniju« na Kranjski gori. Vspored: 1. I. Strauss: »Radeckijeva koronica«, glasovir četveror. 2. P. H. Sattner: »Na planine«, moški zbor. 3. Val. Ed. Becker: »Koronica«, glasovir. 4. Pavel Kretschmer: »Veseli bratje«, komični trospev za tenor, I. in II. bas. 5. Deklamacija. 6. Iv. pl. Zajc: »U boj«, moški zbor. 7. A. Förster: »Domačinke«, glasovir četeroročno. 8. Eno uro doktor. Burka v 1 dejanju, poslov. J. Alešovec. 9. Srečkanje. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Vstopnina k veselici, ki se vrši ob vsakem vremenu, 1 krono. K obilni vdeležbi vabi uljudno odbor.

„Naša straža“.

Kot ustanovniki so nadalje vplačali:

Knezoškof dr. Ant. B. Jeglič (II.) 100 K. — Cudrman Janez, kurat v Begunjah, 10 K. — Schweiger Franc, deželni poslanec (II.) 30 K. — Matija Erjavec, dekan v Vipavi, 50 K. — Ivan Koruza, župni upravitelj v Klani, 10 K. — Neimenovanec iz Kamnika 10 K. — Martin Narobe, župnik v Zapogah, 10 K. — Dr. Gregor Pečjak, kapelan pri sv. Jakobu v Ljubljani, 10 K. — Fr. Ferjančič, kapelan pri sv. Jakobu v Ljubljani, 10 K. — Marko Vales, kurat na Branici, 10 K. — Janez Gnjezda, profesor v Ljubljani, 10 K. — Jakob Gomilšak, profesor v Trstu, 10 K. — Dr. Matej Pretner, odvetnik v Trstu, 20 K.

Kot letniki:

Lovšin Janez, administrator v Polomu, 2 K. — Jožef Zelen, deželni poslanec, 4 K. — Primož Pakiž, deželni poslanec, 2 K. — Fran Koščak, deželni poslanec, 4 K. — Fran Modic, deželni poslanec, 2 K. — Ažman Janez, deželni poslanec, 4 K. — Valentin Pipan, vikar na Srednjem, 4 K. — Janez Jarec, dekanjski upravitelj v Ročinju, 2 K. — Franc Bernik, kapelan na Vrhniki, 4 K. — Jožef Ličan, kapelan v Št. Petru pri Gorici, 2 K. — Franc Silvester v Vipavi 2 K. — Mirko Perhavec v Vipavi 2 K. — Anton Uršič v Št. Vidu 2 K. — Ivan Lavrenčič na Vrhopolji 2 K. — A. Šuta, župnik pri Sv. Marjeti niže Ptuja 2 K. — Fr. Schreiner, kapelan pri Sv. Marjeti niže Ptuja 2 K. — Jure Dolžan, župnik, Vodice (Prim.) 2 K. — Matej Markič, župnik na Golcu (Prim.), 2 K. — Matej Sanković Soldatič, posestnik, Dane (Prim.) 2 K. — Mil. Schmid, župnik v Solčavi, 6 kron.

Društva:
Hranilnica in posojilnica v Sinči vasi 20 K.
— Konsumno društvo v Starem Trgu 10 K. —
Kmetijska družba za Trst in okolico 10 K.
Darila:
Skupilo Schwentnerja za knjižico »Slovensko vseučilišče« 8 K. 96 v. — A. St. S. 4 K. — Vesela družba v Finžgarjevi gostilni na Brezjah 2 K. — V starotrškem župnišči nabral Janez Rotner 23 K. 20 v. — Anton Kocbek nabral 11 K.

Telefonska in brzojavna poročila

Dunaj, 25. julija. »Wiener Abendpost« trdi, da so v proračun za bodoče leto postavljeni 4 milijoni za zvišanje častniških plač, 4 milijoni za državne služabnike, 3 milijoni za želez. uslužbenca in 1 milijon za fin. stražo in orožnike.

Dunaj, 25. julija. Vladni zastopnik je razpustil včerajšnji socijalnodemokratski shod proti sladkornemu davku, ker je dr. Verkauf drzno napadal vlado. Udeleženci so pozneje skušali prirediti večjo demonstracijo, a jih je policija razkropila.

Spljet, 25. julija. Včeraj se je ob obilni udeležbi vršil pogreb dveh ponesrečencev ladije »Adler«. Stolni kapitelj se je korporativno udeležil pogreba.

Belgrad, 25. julija. Včeraj je došel general Gruić, bivši srbski poslanik v Peterburgu, ter ne sprejme nikogar.

Moskva, 25. julija. Truplo prestolonaslednika so prepeljali včeraj v Moskvo ter je potem v spremstvu carja Nikolaja in carinje-vdove zvečer ob 5. uri pripeljali v Peterburg.

Haag, 25. julija. Sklepni zapisnik mirovne konference obsega tri pogodbe, troje izjav in pet želja; mej poslednjimi tudi željo, da se omeje vojaška bremena.

Bombay, 25. julija. Kužna bolezen se grozno naglo širi. V Puni je zbolelo včeraj 110 oseb, umrlo jih je pa 82. Prebivalci zapuščajo mesto.

Cena žitu na dunajski borzi

dné 24. julija 1899.
Za 100 kilogramov.

Pšenica za jesen . . .	gl. 8 38 do gl. 8 40
Rž za jesen . . .	» 6 87 » » 6 89
Turšica za sept.-okt. . .	» 5 08 » » 5 10
Oves za jesen . . .	» 5 74 » » 5 76

Umrli so:

22. julija. Ivan Lotrič, delavca sin, 19 mesecev, Poljanski trg 5, plućnica. — Ciril Kosirnik, kurilca sin, 15 mesecev, Tržaška cesta 28, božjast.
23. julija. Jožefa Strel, vinskega trgovca hči, 7 mesecev, Kongresni trg 3, entero catarrh.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306 2 m., srednji zračni tlak 736 0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm.
24	9. zvečer	731 1	29 9	sr. sever	del. jasno	
25	7. jutraj	734 6	15 8	sr. svzh.	sk. oblač.	36 6
	2. popol.	734 7	22 2	p. m. jug	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 23 2° normale: 19 9°.

Kupuje in prodaja vse zdalej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

Slovincem v Tržiču.

V nedeljo se je blagoslovila zastava našega slovenskega bralnega društva. Mi smo sicer nasprotovali temu društvu, ker se je vedno kazalo liberalno, odkar ga poznamo, vendar se moramo v nekem oziru veseliti slovesnosti, ki jo je društvo priredilo o priliki svojega desetletnega obstanka. Zavezalo se je namreč, da ne bo več naročevalo nemoralnega »Ljubljanskega Zvona«, in odbor je sklenil, da je iz društva izobčen vsak ud, ki bi bil pred sodiščem kaznovan radi pretepa ali kakega drugega prestopka. S tem je društvo storilo velik korak naprej, in sedaj tudi nimamo nobene vzroka dvomiti, da bo ostalo mož beseda. Tudi od podpornega društva pričakujemo, da na svoje veselice ne bo več vabilo v nemškem jeziku, in da bo v njegovih letnih poročilih na prvem mestu slovenska beseda. Toda bo li s tem Tržič že slovenski? Dokler bomo svoj narod ljubili le z besedo, le pri polni čaši vina, nismo za narod še ničesar storili. Ogromna večina tržičkega prebivalstva je slovenska, nemški je le občinski odbor in krajni šolski svet, in prav to je vzrok, da ima Tržič še vedno nemško lice. V vaši roki je, tržički Slovenci, da to postane drugače. Združimo se! Slovenci smo vsi, vsi ene matere sinovi. Pustimo torej na stran osebnosti, oklenimo se tega, kar nas vse edini, in pojdemo junaško v boj za pravo našega naroda. Osnujmo slovensko politiško društvo za Tržič in okolico, da bomo tako vedno pripravljeni za vsako priliko. In da se stvar ne zavleče, prosim podpisani, naj mu blagovolijo tržički rodoljubi pismeno naznaniti svoje mnenje o tej zadevi. Če ima pa kdo drugi kak boljši predlog, na dan ž njim! »Ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici«.

V Tržiču, dne 24. julija 1899.

Ign. Nadrah,
kaplan.

Iskreno zahvalo

izrekava vsem, kateri so naju tako ljubeznivo in sočutno tolažili ob tužnem času dolgotrajne, mučne bolezni in povodom smrti nenadomestljivega soproga, oziroma dragega brata, gospoda

Jakopa Jelovčana

osobito še prečast. duhovščini, spošt. gg. sodnijskim in davkarskim uradnikom, g. notarju ob enem županu, veleblag. okrajnemu glavarju v Kranju gosp. Gstettenhoferju in njegovemu odposlancu, slav. občinskemu zastopu starološkemu, slav. cestnemu odboru, udom okraj. šolskega sveta, spošt. gospodom učiteljem, koji so se udeležili pogreba z učenci vred, slav. čitalnici, gg. pevcem bralnega društva, darovateljem vencev, udeležnikom ogromnega pogreba od blizu in daleč, sploh vsem in vsakemu posebej boji izražena najtoplejša, najiskrenejša zahvala.

V Stari Loki, dné 25. julija 1899.

Marija Jelovčan roj. Grohar,
soproga

Marjeta Jelovčan,
sestra. 625 1—1

Za ličenje kositernih predmetov, bronzo imitacijo, bronziiranje kipov, iz mavca, bronziiranje ograj pri stopnicah, vse v najfinejši izvršitvi, priporočata se BRATA EBERL v Ljubljani, Frančiškanske ulice.
Vnanja naročila proti povzetju. 228 26 11—4

BANKA Makso Veršec
v LJUBLJANI.

Vabilo
k
izvanrednemu občnemu zboru
„Kmetijskega društva Podkorenem,
registrovane zadruge z omejeno zavezo“,
ki se vrši
v nedeljo, dné 6. avgusta 1899,
ob 5. uri popoldne

v društveni hiši štev. 13 Podkorenem
z naslednjim dnevnim redom:

1. Poročilo načelnikovo.
2. Pregled in potrditev računov bilance.
3. Razni nasveti.

K temu zboru vabi vse ude

626 1—1

načelnništvo.

Vožnje karte
in
tovorni listi

AMERIKO.

312 22 Kraljevi belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijonovana od visoke c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje:

Red Star Linie
Dunaj IV., Wiednergürtel 20,

ali pa 317 25—21

ANTON REBEK v Ljubljani. Kolodvorske ulice 29.

Primerno darilo otrokom ob raznih prilikah!

Pomladni Glasi

posvečeni

slovenski mladini.

9. zvezek. — S štirimi slikami.

Uredil in založil

Anton Ratajec.

V Ljubljani. 1899. — Tiskala Katol. Tiskarna.

Cena broširanim 30 kr., v pol platno vezanim 40 kr., v celo platno vezanim 55 kr.
Dobivajo se v semenišču, Katol. Bukvarni, Ničmanu, Glotiniju, Schwentnerju in pri Krajcu v Novem Mestu.

Dobé se tudi stari letniki razen I. in II.

Primerno darilo otrokom ob raznih prilikah!

Dunajska borza.

Dné 25. julija.	
Skupni državni dolg v notah . . .	100 gld. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru . . .	100 » 30 »
Avstrijska zlata renta 4% . . .	119 » 10 »
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron . . .	100 » 20 »
Ogerska zlata renta 4% . . .	119 » 05 »
Ogerska kronska renta 4%, 200 . . .	96 » 50 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld. . .	910 » — »
Kreditne delnice, 160 gld. . .	383 » — »
London vista . . .	120 » 62 1/2
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj. . .	58 » 90 »
20 mark . . .	11 » 77 »
20 frankov (napoleonidor) . . .	9 » 55 »
Italijanski bankovci . . .	44 » 45 »
C. kr. cekini . . .	5 » 67 »

Dné 24. julija.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gld. . .	171 gld. 25 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld. . .	158 » — »
Državne srečke l. 1864, 100 gld. . .	194 » 75 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron . . .	97 » 80 »
Tisine srečke 4%, 100 gld. . .	138 » 50 »
Dunavske vravnave srečke 5% . . .	129 » — »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878 . . .	108 » 70 »
Posojilo goriškega mesta . . .	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo . . .	— » — »
Zastavna pisma av. osr. zem. kred. banke 4% . . .	97 » — »
Priporočila obveznic državne železnice . . .	213 » 25 »
» južne železnice 3% . . .	167 » 50 »
» južne železnice 5% . . .	121 » 50 »
» dolenskih železnic 4% . . .	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld. . .	197 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld. . .	160 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld. . .	20 » 90 »
Rudolfove srečke, 10 gld. . .	28 » — »
Salmove srečke, 40 gld. . .	84 » 25 »
St. Genois srečke, 40 gld. . .	84 » — »
Waldsteinove srečke, 20 gld. . .	— » — »
Ljubljanske srečke . . .	23 » 50 »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld. . .	151 » 50 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v. . .	3240 » — »
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld. . .	442 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr. . .	74 » 75 »
Splošna avstrijska stavbinska družba . . .	106 » 50 »
Montanska družba avstr. plan. . .	241 » 65 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld. . .	180 » — »
Papirnih rubljev 100 . . .	126 » 87 »

Nakup in prodaja
vsa vrstna državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje.
Kulanična izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.